

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.240/2022/14.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. év január hó 10. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

v é g z é s t:

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 31.B.393/2021/55. számú ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy Terhelt1 I.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: szig.szám1, Terhelt2 II. r. vádlott lakcíme: cím2. C épület I/4. ajtó.; személyazonosító igazolványának száma: szig.szám2.

Az elsőfokú ítélet bevezető részéből az előkészítő ülésre utalást mellőzi.

A másodfokú eljárás során felmerült 8.000,- (nyolcezer) forint bűnügyi költséget Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott egyetemlegesen köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék 2022. június 21. napján kihirdetett 31.B.393/2021/55. számú ítéletével

[2] Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében és ezért őt 2 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, egy napi tétel összegét 10.000,- forintban megállapítva. A pénzbüntetés összegét így 2.500.000 Ft-ban jelölte meg, és rendelkezett a meg nem fizetés esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről is. A felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának

elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmadának kitöltését követő napban határozta meg;

[3] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntetében és ezért őt, mint többszörös visszaesőt 3 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint 2.430.000,- forint vagyonekobzást rendelt el vele szemben. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

[4] Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelről.

[5] A tárgyaláson az ügyész fellebbezést jelentett be mind a két vádlott terhére, súlyosítás végett. Terhelt1 I. r. vádlott három napot tartott fent, majd fellebbezést jelentett be; védője fellebbezést jelentett be elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és új eljárás lefolytatása érdekében. Terhelt2 II. r. vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést, míg védője a tényállás téves megállapítása miatt elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért terjesztett elő perorvoslatot.

[6] Az ügyész 1.Nyom.589/2017. számú, 2022. június 21. napján kelt fellebbezésében a súlyosítás iránt bejelentett fellebbezését Terhelt1 I. r. vádlottat érintően hosszabb tartamú szabadságvesztés-büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása, a vele szemben alkalmazott szabadságvesztés-büntetés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzése és 8.489.440,- forint összegben vagyonekobzás elrendelésére; Terhelt2 II. r. vádlottat érintően hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és a vagyonekobzás magasabb összegben, 4.994.460,- forintban történő elrendelésére pontosította.

[7] Terhelt1 I. r. vádlott 2022. június 22. napján postára adott fellebbezését elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és új eljárás lefolytatása érdekében jelentette be.

[8] Az ügyész 1.Nyom.589/2017. számú 2022. június 21. napján kelt fellebbezés indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel részben megalapozatlan, mert tényből tényre helytelenül következtetett, mikor azt állapította meg, hogy Terhelt2 II. r. vádlott név3 részére, valamint közreműködésért legalább egy alkalommal 500.000,-, majd 1.000.000,- forintot, illetve legalább három alkalommal 1.000 eurót, összesen 2.430.000,- forintot kapott Terhelt1 I. r. vádlottól. Ezen megállapítás az elsőfokú bíróság által elfogadott Terhelt3 III.r. vádlott vallomásán alapul, melyet azonban a bíróság részben tévesen értelmezett. Terhelt3 III. r. vádlott azon kijelentéséből, hogy Terhelt2 II. r. vádlott egyes alkalmakkor 1.000 eurótól 10.000 euróig

terjedő összeget vett át, az következik, hogy az átvett összeg legalább egy alkalommal elérte a 10.000 eurót, így helyes következtetés alapján Terhelt2 II. r. vádlott az 1.500.000, forintól túl 12.000 eurót vett át, azaz összesen 5.220.000,- forint jogtalan előnyt szerzett.

[9] A mindkét vádlottat érintő súlyosítás indokaként a bíróság által felsorolt, de nem kellően értékelt súlyosító körülményeket hozta fel, az időmúlás enyhítő körülményével szemben.

[10] A vagyoneklobzást Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a korábbi okfejtésére hivatkozva 5.220.000,- forintban látta indokoltnak megállapítani; míg Terhelt1 I. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság a Btk. 74. § (1) bekezdésének f) pontja sérelmével mellőzte a vagyoneklobzást. Hivatkozott a 78/2009. BK véleményben kifejtettekre, mely szerint az ígért vagyoni előnyre is vagyoneklobzást kell elrendelni, ha az az elkövetést megelőzően az elkövetőnek rendelkezésére állt és azt bizonyítottan arra szánta, hogy vagyoni előnyként a passzív vesztegetőnek juttassa.

[11] Miután az elsőfokú ítélet rögzíti, hogy Terhelt1 I. r. vádlott 15.000.000,- forintot ajánlott fel, arra az esetre, ha elérik, hogy vele szemben a büntetőeljárást megszüntetik, és ténylegesen vagyoni előnyként Terhelt2 részére 5.220.000,- forintot, Terhelt3 III.r. vádlott részére 1.565.800,- forintot adott át, Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a fennmaradó 8.214.200,- forintra vagyoneklobzásnak van helye.

[12] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2022. július 26. napján kelt Bf.198/2022/8. számú átiratában az elsőfokú ítélet tanácsülésen történő teljeskörű felülbírálatára tett indítványt.

[13] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, hatályon kívül helyezésre okot adó feltétlen, illetve relatív eljárási szabálysértést nem vétett. A vádlottak és védőik a törvényes jogaikat maradéktalanul gyakorolhatták az eljárásban, a részt vevő személyek figyelmeztetése a törvényi előírásoknak megfelelően történt. Az elsőfokú bíróság teljeskörű bizonyítást folytatott le, valamennyi az ügy szempontjából releváns bizonyítási eszközt a tárgyalás anyagává tett, melyek alapján azokat mérlegelve megalapozott tényállást állapított meg és indokolásában logikus érvekkel cáfolta, illetve vetette el a vádlottak – bűncselekmény elkövetését az eljárás során mindvégig tagadó – védekezését.

[14] A felmentésre irányuló fellebbezések kizárólag a megalapozott elsőbírói tényállás felülmérlegelése útján vezethetnének eredményre, azonban az elsőfokú bíróság bizonyítékmérlegelő tevékenysége a másodfokú eljárásban nem támadható.

[15] A kiszabott büntetés enyhítésére – fellebbviteli főügyészi álláspont szerint – sincs lehetőség, éppen ellenkezőleg, annak jelentős súlyosítása indokolt. Az elsőfokú bíróság a bünteteskiszabási körülményeket nagyrészt feltárta, azonban túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülmények számának. Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés és Terhelt2 II. r. vádlottal, mint többszörös visszaesővel szemben kiszabott 3 év szabadságvesztés túlzottan enyhe. Az nem szolgálja sem a speciális, sem a generális prevenciót. A kötelezően alkalmazandó középértéktől – mely a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntette esetén 3 évtől, a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntettének Terhelt2 II. r. vádlott különös visszaesői minőségére figyelemmel, emelt tételkerete alapján a 7 évtől – elmarad. A korrupciós cselekmények elszaporodottsága és igen magas látenciája mellett a generális prevenció érvényesüléséhez szükséges a középértéket elérő büntetés és ahhoz igazodó mellékbüntetés kiszabása. Továbbá Terhelt2 II. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként nem értékelte a feltételes hatálya alatti elkövetést.

[16] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség nem osztotta a Fővárosi Főügyészség álláspontját Terhelt1 I. r. vádlottal szemben alkalmazandó vagyonekobzás körében. Álláspontja szerint nincs hely az ígért vagyoni előny elvonásának a 78/2009. BK vélemény értelmében, mert nem bizonyított, hogy az Terhelt1 I. r. vádlott rendelkezésére állt, mert vagyonkutatásra és a korrupciós pénzek áramlásának felderítése nem történt meg, azonban ennek indokolásban való rögzítése a másodfokú bíróság feladata.

[17] Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet változtassa meg és Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a kiszabott börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztést súlyosítsa és a szabadságvesztés tartamához igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki; Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a kiszabott fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztést a középértéket elérő jelentős tartamban súlyosítsa és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát ehhez igazítsa, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig hagyja helyben.

[18] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjaiban írt okok miatt részben megalapozatlan.

[19] Hivatkozott továbbá a Be. 6. § (2) bekezdésére, mert a megállapított tényállás a vádiratban írtakhoz képest is hiányos, eszerint nem vizsgálta meg a teljes vádirati tényállást, nem nyilatkozott az abban foglaltak igaz vagy hamis voltáról, hanem rendkívül szűkszavú, hiányos a büntetőjogi felelősség megállapítására nem alkalmas tényállást szerkesztett.

[20] Semmilyen magyarázatot nem adott arra, hogy milyen tények és bizonyítékok alapján állapított meg eltérő összeget, mi alapján állapította meg tényállásában a 2.430.000,- forintot. E körben a Fővárosi Törvényszék megelégedett a 19 oldalas bűnlajstrommal rendelkező, nevet változtató, szabályszerű idézésre sokszor meg sem jelenő és vallomását rendszeresen változtató Terhelt3 III. r. vádlott homályos vallomásival, amelyek között a lényegi eltérést a törvényszék meg sem kísérelte tisztázni, hanem megmagyarázhatatlan módon szavahihetőnek tekintette őt.

[21] Utalt arra, hogy Terhelt3 III. r. vádlott beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdés b) és c) pontjában írt konjunktív feltétel hiányában fogadta el a bíróság és ez részben válasz is a törvényszék azon önmagának feltett kérdésre, hogy mi érdeke fűződött volna Terhelt3nak önmagát terhelni.

[22] Előadta továbbá, hogy az ítéleti tényállásnak egyetlen büntetőjogilag értékelhető bekezdése is bizonytalanságot tartalmaz „a feltevés” szó használatával.

[23] A Be. 593. § (2) bekezdése alapján indítványozta az ítélet megalapozatlanságát kiküszöbölni szakértő igazságügyi informatikai biztonsági szakértő véleményére alapítottnak, melyben a szakértő megállapította, hogy a képernyőfotók manipulálása lehetséges. Utalt arra is, hogy maga az ügyészség egy feljegyzésében nem találta alkalmasnak a képernyőfotókat a beszélgetők személyének, valamint a beszélgetés idejének megállapítására.

[24] Mindezek alapján iratellenesnek tarja az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy Terhelt3 III. r. vádlott vallomását a kutatás során lefoglalt iratok és a képernyőfotók alátámasztották.

[25] Terhelt3 III. r. vádlott szavahihetősége, illetve motivációja körében hivatkozott még arra, hogy Terhelt3 III. r. vádlott a egyéb érdekelt1 előtti eljárásban próbált saját maga számára kedvezőbb helyzetet teremteni, és enyhébb kényszerintézkedés esetében vállalt bizonyítékokat átadni. Hivatkozott arra is, hogy mindeközben Terhelt3 III. r. vádlott arra is hivatkozott, hogy a nyomozók nyomás alatt tartották, szájába adtak szavakat.

[26] Hivatkozott továbbá az elsőfokú bíróság téves következtetésére is, abban a körben, hogy Terhelt1 I. r. vádlott külföldi tartózkodása okán volt szükség Terhelt3 III. r. vádlott közvetítésével a kapcsolattartásra, holott Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak helységeiben személyesen is találkoztak, és a személyes kommunikációra 2016-ban is számtalan egyéb lehetőség lett volna.

[27] Életszerűtlennek tartotta, hogy ha védencét bűnös szándék vezeti, azt miért egy szinte vadidegen személy bevonásával hajtotta volna végre.

[28] Mindezek alapján bizonyítottság hiányában indítványozta Terhelt1 I. r. vádlott felmentését, és védői kötelessége alapján felsorolta a javára szóló enyhítő körülményeket.

[29] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezés indokolásában tárgyalás tartást kérte, figyelemmel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék utólag indoklás nélkül utasította el az informatikus szakértő kirendelésére vonatkozó indítványt, ezzel elzárta a vádlottakat és védőket attól, hogy magánszakértőt vonjanak be az eljárásba.

[30] Előadta, hogy a megállapított tényállást semmilyen figyelembe vehető bizonyíték nem támasztja alá, az a Terhelt3 III.r. vádlott által készített képernyőfotókon alapul, melyek jellegüknél fogva objektív tény bizonyítására alkalmatlanok. Azokról maga az ügyészség is megállapította egy feljegyzésében, hogy sem az üzenetküldők személye, sem azok időpontja nem azonosítható a alkalmazás1 alkalmazásban, továbbá a képernyőfotókról nem állapítható meg, hogy azok eredeti tartalma azonos-e a végeredménnyel. Kiemelte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság által felsorolt képernyőfotók semmilyen utalást nem tartalmaznak arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott hivatalos személyt vesztegetett volna meg, erre hivatkozással kért vagy kapott volna pénzt.

[31] Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Törvényszék tévesen, informatikai hozzáértés hiányában elfogadta a szövegrészeket, holott az utólagos szerkeszthetőség szakkérdés.

[32] Emellett a törvényszék olyan tanúról, Terhelt3ról írja le, hogy „mi érdeke lett volna önmagára is terhelő vallomást tenni”, akiről a tárgyaláson tanú állította, hogy megfenyegette Terhelt2 II. r. vádlottat, hogy börtönbe juttatja. Iratellenesen hivatkozik egyúttal arra is a törvényszék, hogy Terhelt3 vallomásai között nem volt lényeges eltérés.

[33] Kiemelte, hogy a törvényszék a hamisítható és hamisított fotókra hivatkozva fogadta el Terhelt3 III.r. vádlott vallomását, majd védelem terhére róta, hogy e fotókra nem tudott magyarázatot adni.

[34] Az elkészült és csatolt igazságügyi informatikai szakértői vélemény alapján indítványozta, hogy az ítéltábla az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján a tényállást változtassa meg akként, hogy törvényes bizonyíték alapján nem megállapítható, hogy Terhelt1 I. r. vádlottól Terhelt2 II. r. vádlott pénz kért vagy kapott volna, illetve azt állította volna, hogy hivatalos személyt megveszteget.

[35] Indítványozta tehát, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és Terhelt2 II. r. vádlottat mentse fel. Másodlagos indítványát az enyhítés körében fenntartotta, egyben kifejtette, hogy a Fellebbviteli Főügyészség 7 év szabadságvesztés kiszabása iránti indítványa igazságtalan és embertelen, továbbá aránytalan, figyelemmel arra, hogy ugyanezen ügyben Terhelt3 III.r. vádlottal szemben ilyen minősítés mellett 3 év szabadságvesztést indítványozott, holott utóbbival szemben jelenleg is több büntetőeljárás van folyamatban.

[36] Terhelt2 II. r. vádlott fellebbezésének írásbeli indoklásában előadta, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el. Az ítélet Terhelt3 III.r. vádlott bosszúján, önellentmondó hazugságain alapul. Terhelt1 I. r. vádlott és közte szóba sem került befolyásvásárlás. Olyan tartalmú beszélgetés köztük nem volt, hogy Terhelt1 I. r. vádlott 15 millió forintot ajánlott volna fel, ha a körözést visszavonják és a nyomozást megszüntetik vele szemben. Olyan képernyőfotó van, amely „ha valaki rendszerben pókerezik, akkor emeljük a tétet 15 millióra, mindent utólag fizetve” tartalmú. Ez is Terhelt3 III.r. vádlott adathordozójáról származik, melyet ő zsarolási szándékkal hamisított. Ezt támasztja alá tanú1 és tanú2 tanú is. Terhelt3 III.r. vádlott rajta keresztül a TITÁN Projekt terheltjeitől kívánt pénzhez jutni. Amennyiben már 2016 tavaszán megállapodtak volna Terhelt1 I. r. vádlottal konkrét összegben és feladatokban, miért lett volna szükség virágnyelven a közvetítőn keresztüli üzenetváltásra. Ezen üzenet önmagában cáfolja az ítéleti megállapítást.

[37] A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezések tartalma, különösen a védők által – a Be.

190. § (2) bekezdés a) pontja szerint – csatolt igazságügyi informatikai biztonsági magánszakértői véleményre figyelemmel az ügyben a Be. 594. § (1) bekezdés II. fordulata alapján bizonyítást rendelt el és a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontjára tekintettel tárgyalást tartott.

[38] A bizonyítás felvétele során a másodfokú bíróság kötelessége volt, hogy a védelem által a Be. rendelkezéseinek megfelelően beszerzett szakértői véleményt az első fokon felvett bizonyítékok rendszerébe illessze. A védelem ugyanis már az előkészítő ülésen kérte igazságügyi informatikus szakértő kirendelését abban körben, hogy a alkalmazás1 program mennyire biztonságos, az abban folytatott üzenetváltások manipulálhatók-e. Indítványában megjelölte azon szakértőt is, akinek kirendelését kérte. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványnak helyt adott, majd 2022. június 21. napján azt elutasította és az ügyben aznap ítéletet hozott, melyben a bizonyítási indítvány elutasítását nem indokolta meg.

[39] A védők fellebbezésük írásbeli indoklásában a Be. 190. § (5) bekezdése szerint bejelentették, hogy megbízást adtak az általuk korábban kirendelni kért szakértő igazságügyi informatikai biztonsági szakértőnek, majd szakvéleményét csatolták.

[40] A magánszakértői vélemény beszerzésére a Be. 190. §-ban írtak betartásával került sor, ezért a másodfokú bíróság a már előkészítő ülésen bejelentett bizonyítást lefolytatta.

[41] A másodfokú bíróság a tárgyaláson meghallgatta szakértő igazságügyi informatikai biztonsági szakértőt, aki írásban előterjesztett szakértői véleményét fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az alkalmazás telepítésekor bármilyen felhasználónév megadható, illetve az utóbbi is változtatható, a felhasználó személyek hitelesítése nem történik meg. Bármilyen néven, bármilyen tartalmú üzenet küldhető.

[42] Kérdésekre úgy nyilatkozott, hogy nem tudja kizárni, hogy az üzenetek elküldésére oly módon került sor, ahogy azt a Terhelt3 III. r. vádlott elmondta, vagy azt, hogy a képernyőfotón bemutatott üzenetek valós üzenetek lettek volna, bár észszerűnek nem látja egy közvetítő beiktatását. Elmondta, hogy az üzenetküldő rendszer a telefon belső óráját használja, ami szintén átállítható, így az sem megbízható adat. Nyilatkozott arról, hogy az alkalmazást lehet úgy törölni, hogy nyoma se maradjon a telefonon annak, hogy korábban telepítve volt, bár ez igényel némi informatikai tudást, vagy szükséges, hogy a tárhely hiánya miatt a telefon más telepített programmal felülírja a helyét. Elmondta azt is, hogy szakmai álláspontja szerint akár az applikáció mobiltelefonra való telepítése nélkül is használható PC-ről az üzenetküldő rendszer, mert az teljesen a Facebook és Messenger logikájára épül, de ezt konkrétan nem vizsgálta.

[43] Perbeszédében a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a Bf.198/2022/8. számú átiratban foglaltakat tartotta fenn.

[44] Terhelt1 I. r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta, abból kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolását három pillérre alapította, melynek alapján Terhelt3 III. r. vádlott vallomását elfogadta, azonban ezek nem helytállóak. Azon kijelentést, hogy Terhelt3 III. r. vádlotton keresztül vált szükségessé Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott kommunikálása, miután Terhelt1 I. r. vádlott a büntetőeljárás elől külföldre szökött meg, is cáfolja rögtön az a kijelentés, hogy köztük személyes találkozó jött létre helységi szinten, valamint a felvett bizonyítás is hitelteleníti az üzeneteket, melyek alátámasztották Terhelt3 III. r. vádlott elmondását. Téves az a bírói megállapítás, hogy Terhelt3 III. r. vádlott vallomása következetes, mert minden meghallgatásakor és eljárásban másként mondja el a történeteket, és végül a Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlott között a program elkészítése körüli késhegyig menő elszámolási vita indokát adja Terhelt3 III. r. vádlott terhelő tartalmú vallomásának. A felvett bizonyításra tekintettel eltérő tényállás megállapításával I. r. vádlott felmentésére tett indítványt.

[45] Terhelt2 II. r. vádlott védője perbeszédében fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta és röviden hivatkozott arra, hogy Terhelt3 III. r. vádlott össze-vissza beszél, nem szavahihető és többszörösen büntetett előéletű, vallomására tényállást alapítani nem lehet. A képernyőfotók a szakértői vélemény értelmében nem hitelesek. A képernyőfotók

elkészítésekor a többszörösen büntetett csalót turpis szándék vezette. Ezen bizonyítékok alapján jogállamban senkit nem lehet elítélni, ennek alapján kérte védenca felmentését.

[46] Terhelt1 I. r. vádlott utolsó szó jogán elmondta, hogy nem követte el a bűncselekményt, nem próbálta meg befolyásolni az ellene folyamatban volt büntetőeljárást.

[47] Terhelt2 II. r. vádlott utolsó szó jogán elmondta, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el. Hivatkozott továbbá arra a Terhelt1 I. r. vádlottnak tulajdonított üzenetre, melyben elsőszám második személyben írja Terhelt3 III. r. vádlottnak, hogy „dokumentumokat hamisítottál, bele foglak keverni téged, egy utolsó rohadt szemét patkány vagy”. Ha érintett lett volna az ügyben, rá is vonatkozott volna ezen minősítés, vagy Terhelt3 III. vádlott a válaszában hivatkozott volna rá.

[48] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét, továbbá az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Ennek megfelelően a másodfokú felülbírálat kiterjedt az eljárási szabályok megtartásának, az ítélet megalapozottságának, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, valamint az indokolás helyességének vizsgálatára is.

[49] Megállapítható, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt olyan abszolút eljárási szabálysértés, amely – figyelemmel a Be. 608. § (1) bekezdése b), c), d) és f) pontjaiban foglaltakra – a felülbírálat tárgyát képező ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indokolná.

[50] A törvényszék nem valósított meg olyan, a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott relatív eljárási szabálysértést sem, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására.

[51] Helyesen járt el akkor is, amikor a 2022. március 7. napján tartott előkészítő ülésen a teljeskörűen foganatosított törvényes figyelmeztetést követően a bűnösségét a vád szerint beismerő és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó Terhelt3 III. r. vádlottal szemben ítéletet hozott, míg a többi vádlott vonatkozásában a vádról egységesen, tárgyaláson határozott.

[52] Törvényesen járt el akkor is, amikor az ügyben korábban vádlottként szereplő, még nem jogerősen elítélt Terhelt3t tanúként kihallgatta az önvádra kötelezés tilalmára történt kioktatással és a vallomását bizonyítékként felhasználta.

[53] Ugyanakkor az elsőfokú bíróság némileg korlátozta a védelem bizonyítási eljárás alakításához való jogát akkor, mikor a korábban befogadott szakértő kirendelésére irányuló indítványt – indoklás nélkül – oly időben utasította el, hogy a védelemnek magánszakértői vélemény beszerzésére a bizonyítás befejezése előtt már lehelősége nem volt. Ezen bizonyítás felvételének a másodfokú bíróság teret engedett.

[54] Ennek hiányában is az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének eleget tett, melynek keretében a vádat is kimerítette.

[55] E körben Terheltl I. r. vádlott védője fellebbezésében előadott azon megállapítása, hogy a tényállás oly mértékben szűkszavú, hogy a vádat nem merítette ki, nem helytálló. Töretlen bírói gyakorlat, mely az EBH2005.1199. eseti döntésben is megjelenik, hogy a vádelv a vád és az ítélet tényállása közötti teljes történeti azonosságot nem követeli meg. A bíróságnak a bizonyítás során a tényállás hiánytalan, valóságnak megfelelő tisztázására kell törekednie. A bizonyítás eredményéhez képest az ítéleti tényállás több vonatkozásban, így az elkövetés helye, ideje, módja, eszköze, motívuma, eredménye stb. tekintetében eltérhet a vádirati tényállástól anélkül, hogy az a vádelvet sértené. Továbbá a tényállásnak a vád keretein belül az elkövetés módja tekintetében történő pontosítása nem sérti a vádhoz kötöttséget. Mindebből adódóan, ha bíróság a bizonyítás során a vád keretei között kevesebb tény tud kétséget kiváráon megállapítani, amely egyben kimerti törvényi tényállást, akkor ítéleti tényállásában csak azt rögzíti; nemleges megállapításokat tenni ezt meghaladóan szükségtelen. A vádelv sérelme nem valósul meg akkor sem, ha a bíróság a vádiratban megnevezett terheltnek a vádiratban terhére rótt cselekmény során megvalósított elkövetési magatartását a bizonyítás eredményeképp a vádiratban foglaltaktól eltérően állapítja meg (BH2021.66.).

[56] A védelem részben megalapozatlannak találta a törvényszék által megállapított tényállást. Az általa megfogalmazott kifogások a tényállás hiányossága, a felderítetlenség, az iratellenesség és a tényből-tényre következtetés hibáját foglalták magukban.

[57] Az elsőfokú bíróság valamennyi jogilag releváns tényre – a másodfokú bíróság által pótolta szakértői bizonyítás kivételével – teljeskörűen lefolytatta a bizonyítást, minden jelentős kérdést tisztázott, így a felderítetlenség esete nem merülhet fel. A hiányos vagy hiányzó tényállás lehet a felderítetlenség következménye, de lehet attól független is. Ebben az esetben a büntető anyagi jog szempontjából releváns tények hiányoznak a tényállásból, vagy tényállás nincs is megállapítva. A felülbírálat tárgyát képező ügydöntő határozat vonatkozásában az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján a tényállást hiányosan állapította meg, ezért az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, azonban a tényállás később még részletezendő kisebb fokú kiegészítése a büntetőjogi felelősséget – mint eldöntendő főkérdést – nem is érintette.

[58] Az iratellenesség sem állapítható meg, mivel a törvényszék a tényállás megállapításakor a tartalmukkal egyezően vette figyelembe azokat az iratokat, amelyek a büntetőügy érdemi megítélése szempontjából jelentőséggel bíró valamely tény fennállását vagy fenn nem állását perdőntő módon igazoló bizonyítékot tartalmaznak. Végezetül a tényből-tényre következtetés hibája sem valósult meg, mert az általa megállapított tényekből kizárólag az ítéletében megállapított tényállás következik.

[59] Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte és a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően a szükséges mértékben és kellő alaposággal megindokolta, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak tagadásával szemben milyen bizonyítékokra alapította ítéleti tényállását.

[60] A mérlegelési tevékenységről és annak eredményéről a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott, indokolási kötelezettségének eleget tett.

[61] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. vádlott és Terhelt3 III.r. vádlott (az eljárás későbbi szakaszában tanú) vallomásait, és az okirati bizonyítékokat a tartalmuknak megfelelően foglalta össze, majd az indokolásának érdemi részében észszerű és logikus indokát adta annak, hogy miért Terhelt3 tanú önmagát és vádlott-társait is terhelő vallomását fogadta el. A másodfokú bíróság e körben utal arra, hogy egyes eljárási szereplők szavahihetőségét nem önmagában korábbi előéletük határozza meg. Terhelt3 vallomásai valóban nem minden részletünkben teljesen egybeesengőnk, azonban a lényegi kérdésekben, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. vádlottak, illetve ő maga mit tett annak érdekében, hogy azt a látszatot keltse, hogy a Terhelt1 I. r. vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügy alakulását befolyásolja, végig következetes volt. Az általa elmondottakat a törvényszék által értékelt üzenetváltások tartalma is alátámasztja.

[62] A törvényszék a logika szabályainak megfelelő indokokkal mutatta be azt is, hogy a lefoglalt telefonokból kinyert, illetve a Terhelt3 által rendelkezésre bocsátott képernyőfotók, mely a köztük lévő kommunikációt mutatja, miért alkalmas ennek alátámasztására.

[63] A másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás, ezen logikai láncot megtörni nem tudta, hiszen a szakértő szakmai alapon kizárni azt nem tudta, hogy ezen képernyőfotók valós üzenetváltásokat tartalmaznak, és az azokban szereplő felek, azonosak a Terhelt3 által beazonosított vádlottakkal.

[64] E körben a másodfokú bíróság külön hangsúlyozza, hogy a Terhelt1 I. r. vádlottól lefoglalt telefonban is több képernyőfotó volt a alkalmazás1 alkalmazásban történt üzenetváltásokról, melyeknek képernyő adatai alapján megállapítható volt, hogy a képernyőfotót liechtensteini mobilhálózatra csatlakozott készülékkel töltötték le, (nyomozati

irat II. kötet 151-193. oldali, illetve 235/a. oldal) és ezen üzenetváltások összevágna a Terhelt3 által szolgáltatott üzenetek tartalmával.

[65] A szakértő nyilatkozata szerint a alkalmazás1 alkalmazás törölhető akár nyom nélkül a mobiltelefonról, sőt akár annak mobiltelefonra való telepítése nélkül is elérhető, így az, hogy sem a Terhelt1 I. r. vádlottól, sem Terhelt2 II. r. vádlottól lefoglalt mobiltelefonokon nem volt megtalálható a alkalmazás1 alkalmazás nem zárja ki, hogy azt használták.

[66] A Fővárosi Törvényszék a bizonyítékok értékelése során logikai hibát nem vétett és a beszerzett bizonyítékokból iratellenes, vagy az adott bizonyíték kereteit meghaladó következtetéseket sem vont le.

[67] A törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során a vallomásokból és okirati bizonyítékokból nyert adatok egyértelműen beilleszthetők voltak a fentebb részletezettek szerint a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártságát a másodfokú bíróság által lefolytatott, védők által indítványozott szakértői bizonyítás sem tudta feltörni. Közvetett bizonyítékok esetében hangsúlya nem a bizonyítékhoz kötődésnek van. Ehhez képest, amíg közvetlen bizonyíték esetében csupán a hiteltérde mlőség a ténymegállapítás feltétele, közvetett bizonyíték esetében vizsgálándó a ténybeli következtetés helyessége is. A közvetett bizonyítékok zárt láncolatának szükségessége kétségtelen, ám ez nem formál logikai láncolatot, nem feltételezi a legapróbb és az egyforma méretű láncszemeket. Azaz nem feltétel az, hogy a legapróbb részletek is bizonyítva legyenek. A hangsúly a zártságon van, ami a két végpontot összekapcsolja (BH2021.35.). Jelen esetben a bizonyítékok zártláncúsága az elsőfokú bíróság indokolásából ellenőrizhető, továbbá egyértelműen nyomon követhető, hogy a törvényszék hogyan jutott el a vádlottak bűnösségére levont következtetéséhez.

[68] A törvényszék mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára tehát minden elemében meggyőző volt, így Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak és védőik az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó, egyben felmentést célzó fellebbezése a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán nem vezethetett eredményre.

[69] Az elsőfokú bíróság nagyobb részt helyes tényállást állapított meg, azt a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján csak kisebb részben kell kiegészíteni.

[70] Az ítélet 5. oldal 6. bekezdését követően az alábbi bekezdést illeszti:

[71] „Terhelt3t a Központi Nyomozó Főügyészség 2021. szeptember 20. napján kelt 1.Nyom.589/2017. számú vádirata alapján a Fővárosi Törvényszék 2022. március 7. napján kihirdetett és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.111/2022/7. számú ítélete folytán 2022. október 5. napján jogerőre emelkedett 31.B.393/2021/31. számú ítéletével a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntette miatt, mint visszaesőt 3 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra ítélte és vele szemben 1.521.800,- forint vagyonekobzást rendelt el.”

[72] A tényállás személyi részét annyival egészíti ki, hogy Terhelt2 II.r. vádlottat a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2013. május 22. napján kihirdetett és Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 31.Bf.XX.10.667/2013/18. számú ítélete folytán 2014. július 3. napján jogerős 8.B.XX.1334/2011/53. számú ítéletében mint különös visszaesőt ítélte el.

[73] Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[74] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott bűnösségére és a cselekményeik minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[75] Terhelt1 I. r. vádlott cselekményét helyesen minősítette (aktív) hivatali vesztegetés büntetnének, hiszen miként a BH.2017.390. eseti döntés rámutat, aki másnak azért ad előnyt, hogy az hivatalos személyt vesztegessen meg, akkor is aktív hivatali vesztegetésért felel, ha az átvevő csupán állította azt, hogy az átvett összeget vesztegetésre fogja fordítani. A befejezett alakzat megállapítását a BH.2013.174. eseti döntés is alátámasztja, mely értelmében az aktív vesztegetés a jogtalan előny ígéretével már befejeződik. A minősített eset megállapítása is törvényes, hiszen a hivatalos személy csak hivatali helyzetével visszaélve valósíthatta volna meg, hogy Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a nem ezen hivatalos személy (hivatkozott név3) előtt folyamatban lévő büntetőeljárást megszüntessék.

[76] Terhelt2 II. r. vádlott esetében a törvényszék helyesen mutatott rá arra, hogy az előny kérésével, illetve elfogadásával a bűncselekmény befejezetté vált (immateriális bűncselekmény), függetlenül attól, hogy a vádlott ténylegesen rá tudott volna hatni az eljárásban részt vevő hivatalos személyre, hiszen a több évtizede töretlen bírói gyakorlat szerint a befolyás lehet színlelt is (BH1977.180., BH1989.431., BH1997.569., BH.2019.286. és BH.2022.227.).

[77] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, azonban a számbavétel nem volt teljeskörű.

[78] Terhelt2 II. r. vádlott terhére eső további súlyosító körülmény, hogy a cselekményt feltételes szabadság hatálya alatt követte el. E körülmény a vádlott terhére esik abban az esetben is, ha annak végrehajtása elévülés folytán már nem rendelhető el.

[79] Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket – a fenti kiegészítés mellett is – súlyuknak megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlottakkal szemben szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[80] A szabadságvesztés tartamának a reá vonatkozó büntetési tételkeret minimumát meghaladó, de annak alsó harmadába eső mértékben történtő meghatározásával a másodfokú bíróság mindkét vádlott esetében egyetértett.

[81] Az elsőfokú ítéletben rögzített törvényi hivatkozásokon túl az ítéltábla a szabadságvesztés-büntetés törvényhelyeként még feltünteti mindkét vádlott esetében a Btk. 34. § I. fordulatát.

[82] A törvényszék helytállóan ítélte meg, hogy Terhelt1 I. r. vádlott esetében a büntetés célja a szabadságvesztés próbaidőre való felfüggesztésével is elérhető, a próbaidő tartama törvényes és igazodik a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez.

[83] Terhelt1 I. r. vádlott esetében a szabadságvesztés-büntetés börtön fokozata, továbbá a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés is törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényhelyeken alapulnak. A börtön fokozat vonatkozásában az ítéltábla még rögzíti a Btk. 35. § (1) bekezdés II. fordulatát is.

[84] Az elsőfokú bíróság törvényesen járt el, amikor a korrupciós bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélt Terhelt1 I. r. vádlottat a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontja szerinti pénzbüntetésre is ítélte. A végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés és a pénzbüntetés együttes alkalmazása kellő mértékben magában hordozza a megtorló jelleget, a társadalom negatív értékítéletét, továbbá igazságossága, szükségessége és hasznossága folytán alkalmas a társadalom védelmére és újabb bűncselekmények megelőzésére. Együttes alkalmazásuk okán szükséges a Btk. 33. § (3) bekezdését is feltüntetni.

[85] A pénzbüntetés napi tételeinek száma arányban áll Terhelt1 I. r. vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik a rendelkezésre álló adatokból megállapítható vagyoni és jövedelmi helyzetéhez.

[86] Az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV. 17.) AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról ítéletében rendelkezzen.

[87] Az ítélkezési gyakorlat szerint az előzetes bírósági mentesítésre való érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni (BJD 9986) és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését megalapozó az érdemességet is megalapozhatják, de a felfüggesztés még nem jelenti feltétlenül az érdemesség meglétét (BJD 8779).

[88] A Kúria az EBH2018.B.13. számú határozata ([150] bekezdés) rögzíti, hogy az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően, alapvetően a vádlott személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő, vagyis azt szükséges eldönteni, hogy a kiszabott büntetés mellett a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előlethez fűződő hátrányos következményeket is.

[89] Mindezen szempontokat figyelembe véve az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt Terhelt1 I. r. vádlott terhére olyan korrupciós bűncselekmény került megállapításra, amely bűncselekmény jellege okán nem érdemes az előzetes mentesítésre.

[90] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, mikor a büntetést dr. Terhelt2 II. r. vádlottat többszörös visszaesőként nevezte meg. Az elsőfokú bíróság a szükséges ítéleteket Terhelt2 II. r. vádlott személyi körülményei és korábbi elítélései között feltüntette, de a Budapesti XX., XXI. és XIII. Kerületi Bíróság 8.B.XX.1334/2011. számú ügyénél hiányzott a vádlott különös visszaesői minőségének megjelölése, amit az ítéltábla pótol.

[91] Terhelt2 II. r. vádlott esetében a szabadságvesztés-büntetés fegyház fokozata, továbbá a feltételes szabadságra bocsátás kizártságáról szóló rendelkezés is törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényhelyeken

alapulnak. A fegyház fokozat vonatkozásában az ítéltábla még rögzíti a Btk. 35. § (1) bekezdés III. fordulatát is.

[92] Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság mikor Terhelt2 II. r. vádlottat a szabadságvesztés büntetés mellett a közügyek gyakorlásától eltiltotta, annak jogszabályi megjelölése is helyes, azt az ítéltábla a Btk. 33. § (2) bekezdésével egészíti ki. Okszerűen járt el az elsőfokú bíróság akkor, mikor a törvényei kerek között a szabadságvesztés tartamát meghaladó tartamban állapította meg a közügyektől eltiltás tartamát, Terhelt2 II. r. vádlott előélete, az általa elkövetett cselekmények jellege (hivatali visszaélés büntette, bűnpártolás, korrupciós cselekmény) ezt indokolja.

[93] A büntetés kiszabás körében az ítéltábla az ügyészi súlyosítás, illetve a védelem által másodlagosan enyhítés végett előterjesztett fellebbezéseket sem találta alaposnak.

[94] A Kúria BH.2021.68. eseti döntés II. pontjában foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el.

[95] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, mind a társadalom többi tagját, mind a tettet vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[96] A Kúria által megfogalmazott szempontokat is figyelembe véve az ítéltábla úgy találta, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott kombinált büntetések kellően egyéniesítettek, és mind a generális, mind a speciális prevenciót szolgálják.

[97] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság több vádlott cselekvőségét bírálta el, figyelemmel kellett lenni a belső arányosságra, hogy a vádlottak által megvalósított cselekmények, illetve személyükben rejlő társadalomra veszélyesség mértéke és azok aránya, a velük szemben kiszabott büntetések arányában is megjelenjen. Az ítéltábla a belső arányosság vizsgálata körében az azonos vádirat alapján, már korábban elítélt Terhelt3nal szemben kiszabott büntetést is figyelembe vette.

[98] Az ítéltábla e körben azt a megállapítást tette, hogy Terhelt2 II. r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt, és Terhelt3t, mint visszaesőt azonos tartamú szabadságvesztésre ítélte az elsőfokú bíróság, azonban Terhelt3 visszaesői minőségét megalapozóan többszörösen

büntetett előéletére és a vele szemben jelenleg is folyamatban lévő több büntetőeljárásra tekintettel ez nem kirívóan aránytalan.

[99] Mindezekre, illetve Be. 605. § (2) bekezdésére és 606. § (4) bekezdésére tekintettel a kiszabott büntetések kisebb megváltoztatásának helye nincs.

[100] Az elsőfokú bíróság megalapozott és jogszerű indokát adta annak, hogy a cselekményt feltételes szabadság hatálya alatt elkövető Terhelt2 II. r. vádlottal szemben miért nem volt mód a feltételes szabadság megszüntetésére.

[101] Az elsőfokú bíróság vagyonekbobzásról szóló rendelkezése összecszerúségében is helytálló, azonban elmulasztotta az elsőfokú bíróság indokát adni annak, hogy vagyonekbobzást Terhelt1 I. r. vádlottal szemben miért nem rendelte el.

[102] A Btk. 74. § (1) bekezdés f) pontja alapján vagyonekbobzást kell elrendeli arra a vagyona, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt. A 78/2009. BK vélemény II. pontja értelmében az ígért vagyoni előnyre a vagyonekbobzás elrendelésének azonban az aktív vesztegetővel szemben is csak akkor van helye, ha az ígért vagyoni előny tárgya az elkövetést megelőzően az elkövető rendelkezésére állt, és azt bizonyítottan arra szánta, hogy vagyoni előnyként a passzív vesztegetőnek juttassa.

[103] Jelen ügyben sem vagyonekutató, sem a korrupciós pénzek áramlásának feltárása nem történt meg; így nem bizonyított az, hogy Terhelt1 I. r. vádlottnak ténylegesen a rendelkezésére állt az általa – a büntetőeljárás megszüntetése céljából – felajánlott 15 millió forint, feltételek hiányában ugyanis a passzív vesztegetőnek az ígéret ellenére sem lett volna módja a vagyoni előny tárgyat megszerezni; így Terhelt1 I. r. vádlottal szemben nincs mód a vagyonekbobzás alkalmazására.

[104] Az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt – és korábban még ki nem adott – bűnjelről is törvényesen rendelkezett.

[105] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet bevezető részéből a Be. 561. § (1) bekezdése alapján mellőzte az előkészítő ülésre utalást.

[106] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján megtartott tárgyaláson, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[107] A másodfokú bíróság a tárgyaláson bemutatott okmányok alapján rögzítette a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjának utaló szabálya és a Be. 184. § (2) bekezdés e) pontja értelmében a vádlottak személyi igazolványának számát, valamint Terhelt2 II. r. vádlott Be. 184. § (2) bekezdés f) pontja szerinti lakcímét pontosította.

[108] A másodfokú eljárás során az igazságügyi informatikai biztonsági szakértő meghallgatásával felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése értelmében a Be. 574. § (1) bekezdése és (4) bekezdés II. fordulata alapján rendelkezett.

Budapest, 2023. év január hó 10. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Katona Rita s.k.

előadó bíró

Dr. Kertész Andrea

bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.393/2021/55. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.240/2022/14 számú végzése által 2023. január 10. napján Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. év január hó 10. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke